

Arrest

nr. 66 276 van 6 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DOUTREPONT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U verliet uw land van herkomst op 10 januari 2010. U kwam op 18 januari 2010 in België aan, waar u op 22 januari 2010 het statuut van vluchteling aanvraagde. U hebt twee kinderen in Angola, J.(...) M.(...) T.(...) D.(...) C.(...), °29/12/2004, en M.(...) G.(...) B.(...) D.(...) C.(...), °23/07/2005. U beviel in België van een derde kind, D.(...) J.(...) E.(...) B.(...) M.(...), °16/02/2010. U bent in het bezit van uw identiteitskaart en de geboorteakte van D.(...).

Volgens uw verklaringen woonde u in Angola in Luanda samen met uw twee kinderen. U was kapster en u verkocht kleren. In 2008 en 2009 reisde u naar Zuid-Afrika, Dubai en China om kleren in te kopen. U bent sinds 2002 lid van de partij PDP-ANA. U verdeelde voor hen pamfletten. In 2004 werd de voorzitter van de PDP-ANA neergeschoten. Na zijn dood werden leden van de partij vervolgd. Op 2 maart 2005 werd u zelf gearresteerd en drie maanden in de gevangenis van Viana opgesloten. U werd vrijgelaten

met de waarschuwing dat uw zich niet meer met de PDP-ANA mocht inlaten. In 2006-2007 nam u uw activiteiten voor de partij weer op. In 2007 vonden er twee plaatselijke vergaderingen in uw huis plaats. Na de vergaderingen werd de voorzitter van de vergaderingen, M.(...), drie dagen opgesloten. In 2008 werd u samen met zes andere mensen van het PDP-ANA opgepakt en geblinddoekt naar een huis gebracht waar u mishandeld werd. Na drie dagen werd u vrijgelaten. Nadien stopte u uw activiteiten. In november 2009 kwamen er mannen naar uw huis. Ze zeiden dat u gestraft zou worden omdat u niet luisterde. Ze hebben u misbruikt. Een week later zijn mannen opnieuw naar u komen zoeken. U was op dat moment niet thuis. Bij uw terugkeer verwittigden bureu u dat u gezocht werd. U besloot onmiddellijk te vluchten. U verbleef twee dagen in een pension en vervolgens twee weken in Dundu, van waaruit u naar Congo – Kinshasa vluchtte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen in verband met de vervolging van leden van de PDP-ANA na de moord op de voorzitter in 2004, niet door de beschikbare informatie bevestigd worden. Uit informatie blijkt namelijk dat er geen sprake is van een grootschalige vervolging van leden van de PDP-ANA (zie informatie in het administratieve dossier). Zo verklaart u dat na de dood op de voorzitter, andere leden van de partij gedood werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Niet alleen kan hiervan geen bevestiging gevonden worden in de beschikbare informatie, maar u kan zelf ook geen namen noemen van leden die gedood zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Ten tweede dient vastgesteld dat uw verklaringen over uw lidmaatschap van de PDP-ANA op essentiële punten erg vaag en inconsistent zijn. U bent erg vaag over de redenen waarom u besloot zich bij de partij aan te sluiten. U haalt als reden enkel de strijd tegen criminaliteit en corruptie aan (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Ook wanneer u gevraagd wordt naar de doelstellingen van de partij kan u enkel aangeven dat ze strijdt tegen de criminaliteit (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). In verband met uw activiteiten blijven uw verklaringen ook erg vaag en summier. In totaal zou u aan drie vergaderingen hebben deelgenomen, één in 2002, toen u besloot lid te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), en twee in uw woning in 2007. De laatste twee vergaderingen zouden echter door iemand anders georganiseerd zijn, zonder dat u hiervan op voorhand op de hoogte werd gesteld (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Verder hebt u als activiteiten voor de partij enkel pamfletten uitgedeeld, maar wanneer u gevraagd wordt wat er op de pamfletten stond die u uitdeelde, kan u hier geen antwoord op geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Als uitleg hiervoor zegt u dat u door al uw problemen verward bent. Het betreft hier echter geen detail, maar de concrete beschrijving van de quasi enige activiteit die u voor uw partij uitoefende. Ook kan u niet correct aangeven waar de afkorting PDP-ANA voor staat; u verklaart dat de afkorting staat voor 'Pais De Independente Partido - Alianca Angolana' (zie gehoorverslag CGVS, p.12), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de afkorting staat voor 'Partido Democratico para o Progresso – Alianca Nacional Angolana' (zie informatie in het administratieve dossier). U zegt dat het motto van de partij 'Vrede, Onafhankelijkheid en Broederlijkheid' is (zie gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat het motto 'Vandaag, morgen en altijd' is (zie informatie in het administratieve dossier). Verder is het uiterst merkwaardig dat u verklaart uit Angola gevlucht te zijn omwille van uw lidmaatschap van de PDP-ANA, maar sinds u aankomst in België nog geen contact hebt opgenomen met de vertegenwoordiging van de PDP-ANA in België, alhoewel u weet dat deze vertegenwoordiging bestaat. U kan ook niet aangeven wie de vertegenwoordiger van de PDP-ANA in België is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het feit dat u hoogzwanger was toen u in België aankwam, kan bezwaarlijk als verklaring dienen waarom u de vertegenwoordiger nog niet contacteerde, zeker daar uw gehoor voor het Commissariaat-generaal reeds zes maanden na de bevalling plaatsvond. De elementen die u wel correct aanhaalt in verband met de PDP-ANA geven dan ook een erg ingestudeerde indruk en kunnen de twijfels omtrent uw lidmaatschap van de partij dan ook niet wegnemen.

Ten derde legt u eveneens vage en inconsistente verklaringen af in verband met de vervolgingsfeiten die rechtstreeks geleid hebben tot uw vlucht uit Angola. U verklaart namelijk dat u in 2009 bedreigd en misbruikt werd, maar u kan niet aangeven wat de directe aanleiding was van de bedreiging aangezien u sinds 2008 uw activiteiten voor de partij gestopt zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). U stelt dat u gewoon bedreigd werd omdat u lid was van het PDP-ANA. Aangezien, zoals hierboven aangehaald, uit de beschikbare informatie blijkt dat gedurende de afgelopen jaren leden van de PDP-ANA in het algemeen niet vervolgd werden, kan aan deze verklaring geen geloof gehecht worden. In

verband met de bedreiging dient bovendien opgemerkt te worden dat u niet kan zeggen van wie de bedreiging uitging (zie gehoorverslag CGVS, p. 6).

In verband met de eerdere vervolgingsfeiten dient opgemerkt te worden dat, alhoewel volgens uw verklaringen in 2005 vele leden van de PDP-ANA werden opgepakt, u geen van hun namen kan noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U werd zelf gedurende drie maanden met andere personen in een cel opgesloten, maar u kan evenmin namen van medegevangenen noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook blijft het onduidelijk waarom u in 2008 werd gearresteerd voor vergaderingen die reeds in 2007 plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11), een arrestatie die u overigens niet tijdens uw verklaringen voor de DVZ (zie vragenlijst, p. 2, vraag 3.1 en 3.5, dd. 16/03/2010), noch tijdens uw initieel overzicht van de feiten voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7) vermeldde.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden.

De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (identiteitskaart) kunnen het bovenstaande niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u een kind heeft, D.(...) J.(...) E.(...) B.(...) M.(...), geboren in België op 16 februari 2010 en waarvan de vader R.(...) M.(...), geboren op 3 maart 1988, de Belgische nationaliteit heeft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van de artikels 52 en 48/3 juncto 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht zoals bepaald in de artikels 52 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel stelt verzoekster dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met alle aspecten van verzoeksters vrees voor vervolging en daardoor de motiveringsplicht heeft geschonden. De beslissing moet rekening houden met alle elementen van het dossier. Hierbij verwijst verzoekster naar rechtspraak van de Raad van State. Er kan verzoekster geen enkele tegenstrijdigheid of fraude verweten worden. De bewijslast, ook al rust die in asielzaken bij de verzoekende partij, dient soepel geïnterpreteerd te worden, waarbij verzoeksters goede trouw met betrekking tot de fundamentele aspecten van haar relaas overwegend is. Zij gaf *in casu* wel een aantal elementen correct weer en de bewijslast werd aldus te streng geëvalueerd. Verzoekster verwijst desbetreffend naar stuk 2 (Beslissing van de BJB die de volledig kosteloze juridische bijstand toekent aan verzoekster) dat bij het verzoekschrift gevoegd werd. In het tweede onderdeel citeert verzoekster de definitie van "vluchteling" zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en stelt zij dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met het subjectief element dat "een gegronde vrees voor vervolging" uit bovenvermelde definitie inhoudt. Daarnaast haalt verzoekster het "Gemeenschappelijke standpunt van 4 maart 1996 vastgesteld door de Raad van de Europese Unie" aan betreffende de feiten die erkenning als vluchteling rechtvaardigen en het begrip "vervolging" in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft onvoldoende rekening gehouden met de uiterst brutale feiten van vervolging die door verzoekster worden aangehaald, haar jonge leeftijd en haar verantwoordelijkheid voor twee jonge kinderen. Het derde onderdeel stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht werden geschonden doordat, gelet op het aantal correct weergegeven elementen, verzoeksters relaas als ongeloofwaardig wordt beschouwd op basis van een klein aantal onduidelijkheden over detailpunten. Verzoekster haalt daarbij de verschillende elementen uit het gehoorverslag aan die zij wel correct weergaf en verwijst daarbij naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, zijnde stuk 3 (*PDP-ANA celebra os seus 16 anos ao serviço de Angola no mês de março*), stuk 4 (*ACCORD* antwoord op vraag), stuk 5 (*Immigration and Refugee Board of Canada, Angola: le Partido democratico para o progresso de aliança nacional angolana (PDP-ANA), ses effectifs et, eventuellement, l'ethnie que le parti représente*), stuk 6 (krantenartikel van *Le*

Monde: Elections "chaotiques" en Angola) en stuk 7 (Print van de *welcome page* van de officiële website van de PDP-ANA) die haar verklaringen zouden bevestigen. Waar verzoekster toch twijfelde over bepaalde elementen, wijt zij dit aan de aanwezigheid van haar baby die zorgde voor afleiding en aan het feit dat die vragen helemaal op het einde van het gehoor gesteld werden. In het vierde onderdeel meent verzoekster dat zij voldoende inspanningen heeft geleverd om haar verzoek te staven, dat haar geen tegenstrijdigheden worden verweten en dat haar aldus het voordeel van de twijfel moet worden gegund. In het vijfde onderdeel vraagt verzoekster op zijn minst de toekenning van het statuut van subsidiair beschermde.

2.2.1.1. Verzoekster laat na toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de vreemdelingenwet zou schenden, terwijl de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Dit onderdeel van het middel wordt aldus niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

2.2.1.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekster toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.1.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.1.3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangevoerde vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten. Zo stelde hij vast dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot de vervolging van leden van de PDP-ANA na de moord op de voorzitter in 2004, niet bevestigd worden door de landeninformatie, waarvan een kopie is gevoegd bij het administratief dossier (stuk 19), waardoor afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen. Verzoekster laat na deze vaststelling te weerleggen, waardoor deze gehandhaafd blijft.

De commissaris-generaal kon tevens vaststellen dat verzoekster vage en inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot essentiële punten van haar lidmaatschap van de PDP-ANA en met betrekking tot de vervolgingsfeiten die rechtstreeks geleid hebben tot haar vlucht uit Angola. Deze vaagheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Zo was verzoekster vaag omtrent de doelstellingen van de partij. De argumentatie dat de doelstellingen van de PDP-ANA door de partij zelf nogal vaag omschreven worden zodat verzoekster niet verweten kan worden vaag gebleven te zijn dienaangaande, kan niet dienstig aangevoerd worden daar de verklaring van verzoekster geenszins overeenkomt met voormelde landeninformatie. Verzoekster haalt immers de "strijd tegen de criminaliteit, het banditisme en de verkrachtingen" (stuk 5, gehoorverslag CGVS 24/08/2010, p. 5) aan als doelstellingen, waar het blijkens voormelde informatie gaat over "de verdediging van het land tegen ongelijkheid, lust van macht en andere kwalen door de confrontatie met de democratie als universele

waarde en belangrijke factor voor de veelzijdige ontwikkeling van Angola en het Angolese volk". Voorts weet verzoekster niet waar de afkorting PDP-ANA precies voor staat en haar argumentatie dat ze het niet totaal fout had is niet afdoende gezien de fundamentele verschillen tussen haar verklaring en waar de afkorting werkelijk voor staat. Verzoekster stelde immers dat PDP-ANA voor "País De independente Partido – Aliança Angolana" staat (stuk 5, gehoorverslag CGVS, 24/08/2010, p. 12), waar uit de landeninformatie blijkt dat het om "Partido Democrático pelo Progresso – Aliança Nacional Angolana" gaat.

Omtrent de redenen waarom zij zich aansloot bij de partij en omtrent de activiteiten die zij uitvoerde voor de partij legt verzoekster evenmin overtuigende verklaringen af. Zij wist niet wat er op de pamfletten stond die zij verspreidde, heeft geen contact opgenomen met de vertegenwoordiging van PDP-ANA in België, hoewel zij weet dat die bestaat, en kan evenmin zeggen wie de vertegenwoordiger in België is. Gevraagd wat de directe aanleiding vormde voor de bedreiging die verzoekster in 2009 ondervond, stelde zij dat dat haar lidmaatschap van de PDP-ANA was, hoewel uit voormelde landeninformatie blijkt dat er geen sprake is van een algemene vervolging van leden van de partij. Bovendien weet zij niet van wie de bedreiging uitging. In verband met de vervolgingsfeiten uit 2005 verklaarde verzoekster dat vele leden van de PDP-ANA gearresteerd of gedood werden, doch blijkt dat zij geen enkele naam kan noemen, evenmin van de personen met wie zij gedurende drie maanden in de gevangenis opgesloten zat. Verder is het ongeloofwaardig dat verzoekster in 2008 opgepakt werd voor vergaderingen die in 2007 plaatsvonden. De Raad merkt op dat verzoekster alle bovenvermelde elementen uit de motivering van de bestreden beslissing ongemoeid laat. Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoekster zich in het verzoekschrift beperkt tot het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het houden van algemene theoretische uiteenzettingen, dient te worden vastgesteld dat die niet van aard zijn om de motieven van de bestreden beslissing te doen wankelen.

Ook de overige argumentatie van verzoekster dat zij zich soms wat "simpel" uitdrukt aangezien zij haar secundair onderwijs niet heeft afgerond, dat haar baby, die aanwezig was gedurende het verhoor, voor afleiding zorgde en dat de vragen waarop zij het antwoord niet wist helemaal op het einde van het verhoor gesteld werden wanneer zijzelf en haar baby al moe waren, kan bezwaarlijk volstaan om bovenstaande vaststellingen te ontkrachten. De gestelde vragen hebben geenszins betrekking op detailpunten maar op kernaspecten van haar asielrelaas. Van iemand die haar land van herkomst verlaten heeft omwille van een voorgehouden vrees voor vervolging op basis van haar lidmaatschap van de PDP-ANA, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij op een juiste en coherente manier kan antwoorden op elementaire kennisvragen omtrent die partij, ongeacht haar scholingsgraad. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. Het is niet zo dat een juist antwoord op sommige kennisvragen een asielrelaas geloofwaardig maakt.

Dat de bestreden beslissing evenmin rekening zou houden met het subjectieve element van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster, is een bewering die niet bij machte is de motivering van de bestreden beslissing te doen wankelen nu er geen geloof wordt gehecht aan de objectieve elementen van de vrees, namelijk de feiten.

Verzoeksters kritiek met betrekking tot het feit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat verzoekster het motto van de partij foutief weergaf, is gericht tegen een overtollig motief zodat de eventueel ontbrekende feitelijke grondslag van dit motief de geldigheid van de overige motieven van de bestreden beslissing niet kan aantasten.

2.2.1.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig en wel dermate dat geen twijfel voorhanden is. De vastgestelde onwetendheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot haar vertrek uit haar land van herkomst. Bovendien moet de motivering als een geheel gelezen worden en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen schragen.

De bij het verzoekschrift gevoegde stukken zijn, voor zover zij geen deel uitmaken van het administratieve dossier, namelijk stuk 3 (*PDP-ANA celebra os seus 16 anos ao serviço de Angola no mês de março*) en stuk 4 (*ACCORD* antwoord op vraag), waar in de bestreden beslissing al rekening mee gehouden is, niet bij machte de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze stukken, namelijk stuk 5 (*Immigration and Refugee Board of Canada, Angola: le Partido democratico para o progresso de aliança nacional angolana (PDP-ANA), ses effectifs et, eventuellement, l'ethnie que le parti représente*), stuk 6 (*krantenartikel van Le Monde: Elections "chaotiques" en Angola*) en stuk 7 (*Print van de welcome page van de officiële website van de PDP-ANA*), worden immers uitsluitend vermeld door verzoekster waar zij zich beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven, die aldus niet bij machte zijn de bestreden beslissing te doen wankelen.

2.2.2. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan ter staving van haar vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de overige elementen in het dossier, toont zij niet aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich te laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER